

Diàleg i Pregària

El pacte és un acord entre persones amb un contingut objectiu que es fa explícit, on aquestes persones es comprometen a mantenir fidelitat. El pacte és de vital importància en la salvaguarda de les relacions personals de tot tipus.

La fidelitat és el compliment de les promeses i pactes més enllà dels sentiments fluctuants i de les circumstàncies. És una actitud que neix del cor, pensa abans en el *tu* que en el *jo*, i comporta esforç, perseverança i paciència. La persona fidel en les seves relacions acostuma a ser fidel en els diversos aspectes de la seva vida. Jesús va ensenyar el valor de la fidelitat a través de la paràbola dels talents, amb els que podem administrar tot el que Déu posa a les nostres mans (Mt 25, 14-30).

La fidelitat és important: genera cohesió social. Les relacions humanes demanen una base sòlida i objectiva que els doni una estabilitat i la fidelitat actua com una àncora que manté la nau segura fins enmig de la tempesta. Si les nostres relacions depenen només dels sentiments, que poden canviar, crearan inseguretat, ansietat, gelos. La infidelitat trenca el pacte, crea desconfiança i disgrega, mentre que la fidelitat és font de confiança i estabilitat emocional. La persona fidel genera seguretat, pau i estabilitat en el seu entorn.

En el món bíblic es distingeix el Déu veritable dels déus falsos pel fet de que el Déu veritable és el Déu fidel, l'autèntic, aquell en qui podem confiar. És aquell que hi és en la salut i en la malaltia, en la llum i en la foscor, en la vida i en la mort. El qui compleix la seva paraula i les seves promeses.

De les Aliances de Déu en l'Antic Testament a la nova Aliança de Déu amb la humanitat segellada amb la sang de Jesús. La fidelitat de Déu.

El Senyor fa una aliança amb Noè, amb els seus descendents i amb tots els éssers vius de la terra, comproment-se amb la vida Gn 9, 8-16 .

El Senyor fa una aliança amb Abram, que camina en una terra estranya, i li promet una terra i una descendència. Gn 15, Gn 17

PACTE I FIDELITAT

El Senyor, per mitjà de Moisès, allibera de l'esclavatge el poble d'Israel i **fa una aliança amb Ell** donant-li la Llei. Es segella amb la sang de les víctimes ofertes en sacrifici. Ex 24, 4-8. 12.

Els profetes Jeremies i Ezequiel anuncien que, davant les reiterades infidelitats del poble, **Déu, per la seva bondat, establirà una nova aliança, escrivint-la ara no en taules de pedra, sinó en el seu cor.** L'Esperit farà que els homes interioritzin el contingut de l'aliança. **Cf. Ez 36, 22-30.**

La nova aliança:

Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué: "Això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom" Mc 14, 23-24

Qui menja la meua carn i beu la meua sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia Jn 6, 54

Les relacions sòlides, que creixen tant en la superfície com en profunditat amb fortes arrels, resisteixen les agressions externes i també el pas del temps.

Vivim en un món on proliferen molt les relacions fràgils i superficials, que es trenquen fàcilment.

La infidelitat acostuma a anar acompanyada de la recerca del benefici immediat, d'una baixa tolerància a la frustració, de mentides i enganys, i de la utilització dels altres.

Vivim enmig d'una societat sensacionalista i superficial, en la que només apassiona obsessivament la novetat, el canvi i la rapidesa, i on es creen persones volubles, inestables, inconstants en els seus camins, que es mouen pel món "*com la palla escampada pel vent*" Sl 1, 4

L'apòstol Pau convida a mantenir l'esperança:

Però encara que siguem infidels, Ell continua fidel, ja que no pot negar-se Ell mateix. 2Tm 2, 13.

Jo puc fallar, l'home pot fallar, però Déu no pot fallar, la fidelitat i l'amor li són propis i consubstancials. Això ens és un consol i un model per a nosaltres, ja que hem estat creats a imatge seva.

La fidelitat implica responsabilitat amb **un mateix**, amb **el proïsme** i amb **Déu**. Com deia Cohèlet: *Una corda de tres caps no es trenca fàcilment* Coh 4, 12.

GENER DEL 2020

Aquestes tres responsabilitats són inseparables, es nodreixen i es reforcen entre elles.

El Senyor és fidel. Ell us enfortirà i us guardarà del Maligne 2 Tes 3, 3

Enmig de l'ambient asfixiant de la nostra societat, la fidelitat de Déu es manifesta afirmant-nos, enfortint-nos, de manera que quan vingui el vent, aquest no ens tombi.

La fidelitat de Déu també ens guarda del mal. Això no vol dir que ens eviti adversitats:

Déu és fidel i no permetrà que sigueu temptats per damunt de les vostres forces. I, juntament amb la prova, us donarà el mitjà de sortir-ne i poder-la suportar 1Cor 10, 13. En aquest sentit, Déu ens guarda del mal.

Avui la fidelitat es menysprea. Es rebutja el seu contingut objectiu expressat en forma de promeses, compromisos i pactes, per tal de no sentir-se lligat. Però:

*1. Som conscients de la tirania dels poders socialment dominants i manipuladors d'una banda i d'altra banda dels nostres impulsos egoistes?.

*2 Com podem lluitar enmig de tot això i de l'actual filosofia del "res a llarg termini"?

Deia Pau en la seva carta als Tessalonicencs: *Que el Senyor encamini els vostres cors vers l'amor de Déu i la paciència de Crist* 2Tess 3, 5

L'amor de Déu és decisió, voluntat, vol el bé de les persones. Vé de l'Esperit i l'experimentem si ens sabem dependents d'Ell i vivim en l'Esperit.

La paciència de Crist: Si sentim que ens estan fent una injustícia, i som creients, el camí és la paciència de Crist, el qui *no responia amb amenaces, sinó que confiava la seva causa al qui judica amb justícia* 1Pe 2, 23.

Arribar a tenir en els nostres cors l'amor de Déu i la paciència de Crist en les nostres relacions comporta passar per terres ermes, aridesa, pedregar. No és fàcil, però el Senyor és fidel. Recordem Mt 28,20b.

*3. Li donem gràcies a Déu per la seva fidelitat?.

*4. Li demanem que ens ajudi a seguir els seus camins?